

MARKIEWICZ STEFAN (1892-1940)

Urodził się 6 września 1892 roku w Roszkach w powiecie krotoszyńskim, w rodzinie Piotra i Agnieszki z domu Surma. Ukończył szkołę ludową w Krotoszynie, tutaj też uczestniczył w strajku szkolnym w 1905 roku. Był uczniem gimnazjum w Ostrzeszowie i członkiem Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół”. W latach 1914-1916 służył w armii niemieckiej, a w latach 1917-1918 przebywał w niewoli rosyjskiej.

Od stycznia 1919 roku był żołnierzem Wojsk Wielkopolskich. Walczył w wojnie polsko-rosyjskiej 1920 roku. Dostał się do niewoli bolszewickiej; powrócił z niej po podpisaniu pokoju. W latach 1921-1932 służył w Powiatowych Komendach Uzupełnień w Krotoszynie, Gostyniu, Ostrowie i Płocku, a od marca 1933 roku w 4. pułku strzelców konnych w Płocku na stanowisku oficera gospodarczego. Awansowany na stopień porucznika służb intendenckich ze starszeństwem od 1 grudnia 1922 roku.

We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był osadzony w obozie w Starobielsku. Na liście NKWD oficerów, którzy opuścili obóz jest oznaczony nr. 2176. Wiosną 1940 roku został przewieziony do Charkowa i zastrzelony w piwnicy budynku UNKWD, a jego ciało wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. Oznaczony medalami: Za Wojnę 1918-1921 i Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości. Ożenił się w Ostrzeszowie z Seweryną Balcerzakówną i miał dwoje dzieci: Janusza (1921) i Alinę (1924).

W. Jastrzębski, D. Rumfeld, K. Sidorkiewicz, *Katyń 1940*, Bydgoszcz 1955, s. 79; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1966, s. 124 (tutaj mylnie: „pułkownik KOP”); *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 331; W. Śmigielski, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 71.